

Profán karácsony

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 51-52. szám, 2022. december 22.

Tárcatár 2022 - a búcsú

TEMATIKUS PRÓZA-ÖSSZEÁLLÍTÁS

1992-ben, 30 éve indult az *Élet és Irodalom* Tárcatára. Széky János vezette akkor a prózarovatot, utána tizenöt évig Dérczy Péter. A hagyomány szerint minden évben három új szerzőt kérünk fel, hogy - Szív Ernő mellett - egy éven át, havi rendszerességgel írjon a „vonal alá”. 2022-ben Jenei Gyula, Kiss Noémi és Nagy Zsuka írásait olvashatták. Szívből köszönjük, hogy velünk voltak!

Jövőre három új szerzővel folytatja a Tárcatár négyesfogata. Hogy kik ők, maradjon a januári számok meglepetése.

Megöregedett bennem a március. Régen. Le is jegyeztem, nehogy elfelejtsem, ha belekapna a hajamba valami kósza tavaszi szél, s megbizsergetné a szívemet. Ha a „fák forradalma” mellett kitörne az embereké.

Amikor megöregszik bennünk a március, vagyis megöregszünk lélekben, akkor mindent másként látunk. Kicsit. Vagy nagyon. Megöregedni tulajdonképpen nem rossz dolog (áltatom magam, vagy nem áltatom), hanem természetes folyamat. Ha valaki nem öregszik, akkor már meghalt. Vagy öregszik ugyan a teste, de a lelke fiatal marad. Legalábbis azt hiszi. Esetleg mások is elhiszik róla. És hogy az milyen jó, mondják sokan. Én nem így gondolom. Vagy a fene tudja.